

BPA (Borgerstyret Personlig Assistance) til personer under 18 år

Løsrivelsesprocessen fra forældrene er en naturlig del af det at være ung i alderen 10-18 år. De skal kæmpe med at finde deres eget ståsted her i livet. Unge med handicap er meget afhængige af fysisk hjælp, men af samme årsag er de også endnu mere afhængige af deres forældres eller søskendes hjælp. I denne fase hvor den naturlige løsrivelse til forældrene burde finde sted, sætter det danske sociale system disse unge mennesker i et afhængighedsforhold. Dette afhængighedsforhold skyldes at unge mennesker med handicap ikke har mulighed for at modtage hjælp fra andre end familien. Forstil dig den situation, hvor den unge f.eks. vil et eller andet, som forældre ikke lige er enige i er en god idé. Den unge med et handicap bliver puttet i en svær situation, da personen er afhængig af forældrenes hjælp. Den unge med et handicap får ekstra svært ved at løsrive sig og blive selvstændig som andre unge mennesker, foruden den belastning det kan være at have sine forældre med til diverse sociale arrangementer.

Alderen 10-18 år er den periode, hvor man frigør sig, og derfor skal unge med handicap i denne aldersgruppe have mulighed for et normalt ungdomsliv, hvor de kan være uafhængige af forældrene. Der er stor forvirring omkring de nuværende ordninger, som ikke ser på den unges behov som en helhed, men er en sammenstykning af forskellige paragraffer, som hører under forskellige sektorer. Der er en ledsagerordning, men ledsagelse er ikke nok for mange – med en ledsagerordning kan man f.eks. ikke få hjælp til at gå på toilettet. Samfundet bør give hjælpen som en rettighed til den unge selv, så det ikke er op til forældrene, om der tages hensyn til den unges behov for uafhængighed. Det vil give den unge flere muligheder for at deltage i fritidsaktiviteter og andet på egen hånd.

Konsekvenser, hvis der ikke bliver lavet forandringer på dette område:

- De unge bliver isolerede og ensomme, med psykiske problemer til følge
- De unge kommer til at mangle den selvstændighed, som er nødvendig i et arbejdsliv og som demokratisk medborger.

I SUMH mener vi ikke, at det er rimeligt, at disse unge gøres afhængige af deres forældre i en periode af deres liv, hvor netop frigørelsesprocessen fra forældre er helt central. Derfor ønsker vi at unge mellem 10 og 18 år skal kunne modtage BPA. Antal af hjælpertimer skal gives individuelt.

Et forsøg på en udregning af merudgifter: I 2006 var der 1.209 modtagere af BPA¹ i alderen 18-67. Dermed vil der ved en tilføjelse af 7 årgange (10-18 år) maksimalt komme yderligere 173 ekstra ansøgere.² Udgifterne til disse ekstra modtagere er dog umiddelbar svær at udregne da de forskellige modtagere har forskellige individuelle behov. I København kommune er der 53 brugere af ordningen, som i gennemsnit koster 1,1 mio. kr. årligt.³ Dermed vil de maksimale merudgifter ved en tilføjelse af 173 brugere beløbe sig i: 190 mio. kr.⁴ Hertil skal der fratrækkes de mange andre ordninger brugerne har sideløbende, hvilket vil gøre tallet betydeligt mindre. Ydermere antages det at 10-18-årige har et mindre gennemsnitligt hjælpebehov

¹ <http://www.ism.dk/noegletal/social-omraader/handicap/voksne/Sider/Start.aspx>

² 52 årgange (18-67 år) = 1.209 modtagere. Dette er lig med 49 årgange. $1.209/49 = 24,7$. $24,7 * 7$ ekstra årgange = 173 personer.

³ <http://www.kk.dk/eDoc/Socialudvalget/21-10-2009%2016.30.00/Referat/26-10-2009%2016.21.58/4924537.PDF>

⁴ $173 * 1,1$ mio. kr. = 190 mio. kr.

end andre da ikke har egen bolig, og forældrene også hjælper til. At finde frem til beløbet der skal modregnet er yderst vanskeligt da de mange brugere har mange forskellige ordninger der kører sideløbende.

FN's Handicapkonvention

FN's handicapkonvention trådte i kraft i Danmark den 23. august 2009. Dette betyder, at Danmark er forpligtet til at sikre handicappedes rettigheder, sådan som konventionen foreskriver. Det indebærer på den ene side, at eventuelt eksisterende love, som diskriminerer handicappede, skal fjernes, og at nye love, der sikrer, at handicappede ikke diskrimineres, skal vedtages. Jævnfør ovenstående mener vi, at følgende artikler ikke bliver overholdt som de burde.

- Citat fra FN's handicapkonvention artikel 19: "b) at personer med handicap har adgang til et udvalg af støttetilbud i hjemmet og på boligområdet samt andre lokale støttetilbud, herunder den nødvendige personlige bistand for at kunne leve og være inkluderet i samfundet samt for at forebygge isolation fra eller udskillelse af samfundet,"
- Citat fra FN's børnekonvention artikel 23 stk. 1: "Deltagerstaterne anerkender, at et psykisk eller fysisk handicappet barn bør have et indholdsrigt og menneskeværdigt liv under forhold, der sikrer værdighed, fremmer selvtilliden og medvirker til barnets aktive deltagelse i samfundslivet."
- Citat fra FN's børnekonvention artikel 31 stk. 1: "Deltagerstaterne anerkender barnets ret til hvile og fritid, til at lege og dyrke fritidsinteresser, som er passende for barnets alder, og til frit at deltage i det kulturelle og kunstneriske liv. "

Med BPA ordningen vil de unge modtage den nødvendige bistand for at blive inkluderet i samfundet og dermed forebygge isolation. Inklusionen i samfundet giver dem ligeledes et mere indholdsrigt og menneskeværdigt liv der både sikrer værdighed og fremmer selvtillid. Ydermere vil det give den unge mulighed for bedre at dyrke fritidsinteresser samt deltage i det kulturelle og kunstneriske liv. Noget de ikke på lige fod ville være i stand til uden BPA.